

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Egész évre 8 K Fél évre 4 Negyed évre 2		Felelős szerkesztő: KOROM GYÖRGY.	Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.	Főmunkatárs: Oszeszly M. Victor. A nyitlittérora egy korona. Kéziratokat nem adunk vissza.
MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.				

Egyház és vagyon.

Írta: Dr. NAGY EMIL orsz. képviselő.

— Befejező közlemény. —

Múltkori cikkemben szóltam a mai vagyonjogi és erkölcsi irányatról, különös tekintettel a szociáldemokráciának szerepére a jelenben és a közel jövőben.

Mi legyen az egyház álláspontja ebben a mai vagyonjogi és erkölcsi irányzatban?

A nagy vagyonok fennmaradására ügyelő, aggódó gondoskodásnak most már nem lenne úgy értelme, mint volt a középkorban, hisz vigyázni kellett, hogy az egyéni tulajdon egyáltalán megállhasson, ma pedig határozottan az a társadalom nizusa, hogy egyrészt a proletariátusra, másrészt a nagy tőkére szakadjon ketté, s így a nagy vagyonok feletti különös örökös névág ma bele az egyház ama lényegbeli törekvésébe, a mely az általános emberi szeretet és az emberi lélek elvont tőkétől célozza.

De viszont a szociáldemocrácia gyűlölködő, vallástalan polgárháborúra vezető eszméit se teheti magáévá az egyház.

Hanem a kettő között el kell foglalnia az arany középutat.

Ez az arany középut szerintem abban áll, hogy az egyháznak magáévá kell tennie a szocializmusnak gazdasági oldalát, vagyis törekednie kell arra, hogy a mun-

kás úgy lakás, valamint élelmezés, s általában az életmód tekintetében ne legyen kiaknázott barom, hanem éljen emberi méltóságának megfelelőleg, hogy Isten képéhez s a lélek tőkélyéhez közelebb jusson. A munkás viszonyai javulásának természetes hatása ott legyen, a hol már a munkádó társadalmi degradációja kezdődnek. Viszont minden eszközzel sújtsa az egyház a szocializmus másik oldalát, azt a melyik az emberi társadalom teljes szakadását a polgárév kihullását s a társadalom megszentelt korlátainak szerzte rugátsát célozza.

Amennyiben pedig a munkásérdek haladásra ezen az uton ideig óráig önmagában találni találabban menne, gyakorolja az egyház hatalmas erkölcsi erejét a gazdagok lelkiületével szemben is, s véssé szívükbe és agyukba azt a nagy eszmét, a mit a modern gazdasági fejlődésben, uszoramentes tisztesség polgári haszonnak nevezünk. Tanítsa meg arra a gazdagokat, hogy ne igyekezzenek a szegény munkás módfeletti kihasználására, hanem addig vegyék csak igénybe munkaerőjét, míg a tőkének tisztesség polgári hasznát élik, azontul pedig becsüljék meg a munkás emberi méltóságát.

Ezzel az állásponttal az egyház sikerrel nyul bele a szocialis evolucion békés alapokra fektetésébe, s az emberszeretet és a lélek tőkélyének szempontjából sokkal

szébb prespektívát nyujtana ez, mint a szociáldemocrata fenekedés és polgárháboru.

De ezzel még nem szabad beérni az egyház vagyonjogi irányu működésének megéltet szerze, s a gazdagot a mérsékelt tempójú vagyonszerzésre buzdítja, egyttal azon is kell törekednie, hogy a társadalom két szembenálló osztályra elválásának nuszát közpéletlenek fenntartásával, illetve sürűb beiktatásával gátolja. Enyhitse, ami nem jelenthet egyebet, mint csak azt, hogy működjék közre abban hathatósan, hogy a kis emberek megtarthassák vagyonukat, s a kinek semmije sincs, az valami módon némi vagyon szerzhessen.

Ez nehezebben megy az ipar terén, mert ott kétségtelenül az az irányzat, hogy a nagy ipar megcsesz a kis ipart, de azért kétségtelenül itt is sokat lehet tenni főként a szövetkezés segélyével.

Semmi akadály sincs azonban a földmívelés terén, hol az intenziv gazdálkodás haladása az iparral éppen ellenkezőleg azt eredményezi, hogy egy család sokkal kisebb földön meg képes élni, mint az extenziv gazdálkodás korában.

Itt teljes mértékben ki kell terjeszteni a kis existenciájú vagyon szerzésének és vagyon megtartásának istápolását. Édes gyermekekül kell megfogadni a modern kultúra mostoha gyermekét, a falut, s akkor

Nemes vér.

Írta: VÉRTÉSSY GYULA.

Bartalfaly Géza ur papája: Bartalfaly Domokos ur először hallani se akart a házasságról. Szó sincs róla. Ó nem egyezik bele, hogy a família utolsó sarja egy szavb árendás leányt vegye el.

— Én pedig elvezem. Mert nem akarok koldulni menni. Te juttattál apám, a koldusbojra, hát nincs jogod megakadályozni azt, hogy én eldohissam magamról azt a koldusbotot. Száz holdunk marad még a háromezerben, az még szivarra is kevés! A Liebel-pénzen visszavehetjük az egész bunsz határt. Még nagyobb urak leszünk, mint voltak. Azután szeretem is Etelkát.

— Szereted? Akkor vedd el, fiam. A szerelmemnek nem lehet parancsolni. Ha szereted, vedd el, ha cigány lány is. (Természetesen csak úgy, ha a cigányapja háta megett is százcsek vannak.) Lám, én is elvettem te a boldogítvánnyé anyadt, az Isten nyugasztalja, elvettem bizony, pedig hát . . .

— Pedig hát ő tisztázta ki apámat, mert hallom, hogy akkoriban már úgy állt, hogy az utolsó holdját is elfittázták volna. Ne maszkoljon én előtted, öregem. Tudok én mindent.

Az öreg kellemetlenül érzte magát. Köhéssel és elsompolyog ottomról a kaszálóba, uközben mormogva valamit a kőkők hátlatáságáról, a kikre ráköltik a szegény apák mindentiket s a kik ezért hála fejében gunyolják őket.

Géza pedig, míg nézett a tipegő öreg ember után, úgy érezte, mintha valami hatalmas erkölcsi szegvényezet szállna meg. Hát ő is csak egy módot tud a megélhetésre, a házasságot.

Egy pillanatra felébredt benne a fiatal büszkeség. Megírja a leányt, hogy hazudott neki, mikor azt mondta, hogy szereti. Nem szereti, csak a pénzre kell neki! De ez se igaz, mert szereti.

És szerette is. Persze csak a maga módja szerint. Legfőképpen azért, mert gazdag volt. Hanem mikor az esküvőn ott állott a szép, szerelmes menyasszonyja mellett, akkor úgy érezte, hogy igazi, őszinte szerelme vezeti őt az oltárhoz.

Pedig hát Etelkát is csak úgy szerette, mint azelőtt akármelyik szeretőjét. Néhány hónap múlva ráunt. Mig az apja élt, az alatt csak nem uyoagta mégse el a feleségét, mert az öreg mindntalan a fülébe beszélte, hogy a becsületet vesz magával, hogy a feleségét becsülje meg, mert annak köszönhet mindent. Ó se szerette volna rajongója a feleségét, de mig csak élt szegény, mindig alázatos, hodoló alatalvója és hűségese hitvesvársal volt.

— En is az vagyok! — veti oda a fiu.
 — De en ezt tíz év nyugottis után mondhatom el, te pedig már uoost is, alig egy év múlva menyecskét taln jász.

— Van is abban valami? Én előttem neki is udvaroltam. En is csak udvarolt!

Mikor aztán az öreg ur behunyta a szemét és elment a Bartalfalyok családí sirboltjába, a

mellé a halavány arcú asszony mellé, akit, becsületére legyen mondva, ha nem is szeretet, de nagyon becsült, hát akkor azután kieresztette a gyeplőt az urfi.

Az atyja még csak a lelkére beszélt néha, de most már nem volt, a mi körülötta. Mert a felesége könnyei, a szép kék szemekből alálháló könnyek, azok csak ingerelték.

— Ainek pityereg az az asszony, hiszen őt is szereti?

Szegény Etelka először szemet akart hunyini a férje dolgait felett. Gyöngébb akart lenni, sem hogy mutata volna, hogy baj neki a férje hütlensége. De mikor aztán látta, hogy az ő gyöngéséget egyszerűen gyengeségnek, gyvaságnak nézi, hát más módot próbált meg. Jól ismerte férje büszke természetét, hát annak az utján akart hatni rá. Hátha figyelmetlenül, hogy tulajdonképpen taetozik is neki szerelme?

Együttű jáv asszonnya volt, jóformán meg se gondolta jól, a mit mondott és legfőképpen nem értette úgy, a mint mondta.

— Jogom van töled hüstéget követelni! Én mentettelek meg! Nékülmem koldulhatnál!

Persze hogy volt e szavakban valami a pénzemberek rideg, hideg számbót hangjától is, maga is kiérezte és a következő pillanatban már odabourult a férfi mellőre s csókkal, szerelmes szóval engesztelte. De késon volt már!

A göpös, büszke Bartalfaly Gézának feluttat a vér az arcába, halántékán kidagadt az erek, kezé ökölbe szorult. Látszott rajta, hogy ajakán ott lebeg valami sértő, kiméletlen szó,

megint vissza költözik a megelőzésre a fehérre meszelt házakba. Ujra örömet találja fel a falusi ember a friss széna illatában, megint boldogan hallgatja a pilla-tárból a madár dalolását, megint szereti állatjait, földjét, családját, s megint sórsával kibékült lelekkel hallgatja a falu kis hangrágának imára hívó szavát, a mely érzelmek már-már meg vannak támadva az osztály gyűlölet méteyével.

Különösen nekünk magyaroknak fontos a társadalmunk egyensúlyban tartása végett, hogy a kis gazdákat ne engedjük elzúlni s inkább a mezei munkásnak is tegyük lehetővé, hogy házat, kertet, s kis földet szerezhessen, s azt meg is tarthassa, mert nekünk már nincs közvepbirtokosságunk, s így társadalmunk egyedül szilárd törzse a parasztságunk osztálya.

Hogy ez vagyonát megtarthassa s a szegényen vagyont szerezhessen, főmeg uszorszerű közvetlenül minden kísérletre, értelmesnek, gazdálkodási tudományának fejlesztésére, a szövetkezés nagy eszméjének hálózatszerű kiépítésére van zükség, hogy a világiaccal szemben nagy egészül helyt állhasson a sok apró gazdasági alany s ezenfelül a reformok egész nagy körére van sürgős szükség.

Nemcsak az egyház feladatát képezi ez, hanem mindaz amit elmondtam, épügy kötelessége az államnak s minden ember-szerető polgárnak valláskülönbség nélkül. De az kétségtelen, hogy a papoknak, mint a nép legközelebbi és vezetőinek vallás-különbség nélkül különösen nagy e ténen a hivatása. Ezért nevelésüket is akként kell reformálni, hogy ne csak elsődleges hiva-

tásukat tudják híven betölteni, az embernek a lelki üdvösségére vezetést. — hanem megtudjanak felélni másodlagos hivatásuknak is, s ebben különösen a kis emberek gazdasági fejlesztése nagy feladatának.

Útót a tizenkettedik óra, siessünk valamennyien a nagy munkára. Principius obsta, sero medicina paratur, cum mala pae longas convalescere moras.

HIREK.

— **Uj minorita.** Istennek tetsző, lélekemelő ünneppel volt a múlt hónap 25-én Szeged felsővárosan. Korom György helybeli áll. polg. isk. tanárnak unoka öccsét Korom Pál Antalt szentelték fel, a ki a tennet jelzett napon mutatta be az egék Urának első szent miséjét. Az ünnepség vasárnap reggel 9 órakor vette kezdetét és kilenc korszor pár, valamint százakra menő hívó kíséret mellett az új misé felvonult a főoltárhoz, mely alkalommal az gyönyörűen volt feldíszítve. Manuduktor (kézvezető) volt dr. Csák Ciriék a vaskorona-rend lovagja, a magyarországi minorita-rend főnöke. Az evangélium után Tajty Gábor, min. rendű áldozár vallásos érzéssel áthatott, mely hatású beszéddel intézett az új felkészzésre, buzdította őt arra, hogy a műfajáteljes pályáját Istennek szentelje minden erejével. Ne rajdon vissza a kishitűek esetleges gunyjától, hanem bármilyen nehézségek közzé kerülne is, tagadja meg önmagát és viselje a keresztet. A közönség meghatóan figyelte a szépen átmondott és szószóki lendülettel előadott beszé-

det A beszéd végzetével a mise folytatódott, melynek befejeztével az új pap áldást osztogatott. A szent misét ünnepi ebéd követte a minorita tiszás refektoriumában, ahol elsőnek szólat fel maga az ünneppel, megköszönve azt a sok jót, melyben őt a rend részesítette. Isten áldását kérte Krisztus látható fejére a római pápára. Majd a rendfőnök mondott hatalmas szónoki erővel, gyönyörű hazafias beszéddel. Nagy tetzés követte szavait. Beszéltek még Tajty Gábor, Stadler Antal, Bitó János és Korom György, aki a minorita-rendre ürtette poharát.

Fényes elégtétel a „Zalá”-nak mikor magánvadtól elítélte.

Múlt hó 26-án tárgyalta a nagykanizsai kir. törvényszék Nagy Samu hírlapíró ismeretes sajtóvezetőnek. Ugy a „Zalá” segedészerkesztője, egy alsólelendvai híradás alapján megírta, hogy Kovács Sándor dobronaki káplán felkelezett gyűlölettel szit a lekassák közzé és megbontotta az eddigi bekés egyetértést. Dacára, hogy a fir beküldötte: Halász Zsigmond felcsoésgét vállalt a közleményért, mert hiszen Nagy csak stlyaris módosítást eszközölt, Kovács káplán megis perelte az újságitót.

A tárgyaláson dr. Neusiedler Antal elnökölt. Szavazó bírák: Dr. Fischer József és Drevén Lajos, Nagy védője: dr. Bartha József. Kovács káplán dr. Darányi Ferenc ügyvéd, országyűlési képviselő kíséretben jelent meg.

Nagy Samu nem érti magát bűnösnek, mert csak újságitói kötelességét teljesítette, mikor a káplán felmeire rámutatott, amely közérdek.

Kovács Sándor tiltakozik a bizonyítás elrendelés ellen, de a törvényszék — azon körülmény kivételével, vajjon a káplán tényleg felfoakták-e — a bizonyítást elrendeli.

A kihallgatott tanuk: Rozsnyai Béla csendőrhadnagy, dr. Hájós Ignác ügyvéd, Halász Zsigmond, Balkányi Ernő, Schwarz Mór, Freier

hanem csak meg s mondta ki. Lefejtette magáról az ölelő karokat durván, idegesen.

Az asszonyka kétségbeesetten kérlete: — Bocssás meg! Ne haragudj!

Miért haragudnék? Nincs oka rá.

Igazat mondott. Hanem még egyszer nem akarná meg hallani. És ezért kell, hogy vége szakadjon közöttük mindennek.

— A ki engem nem becsul, azzal én nem élhetek együtt.

Meg azután a Bartalfalviak nem is szoktak senki kegyelméből sem élni. A mit a felesége hozott a házhöz, azt vihette, megél meg a maga emberségéből is.

Könyörögthetett azután előtte a szűz asszony, a mennyit csak akart. Megmondta, a pontum. Még egy meleg tekintete se volt számára. Mikor elbucszott tőle, csak azt mondta: — Azelőtt szerettem, de most gyűlölöm.

Igy maradt azután egyedül Bartalfalvy Géza ur a Bartalfalvy-kastélyban, melynek parkja körülből nagyobb volt, mint a mennyje nőki megmaradt a dominiumból, mikor kiszakították belőle a felesége hozományát.

A mit csak követelt az asszony ügyvédje, ő mindent odaadott neki. A fiskális beszéltetett neki, hogy így csináljon, úgy csináljon, az asszony hadi pereljen, a törvény az ő részén van, rá se hederített a jól megfizetett tanácsokra. Ő nem volt sohaan gráflerős, se báró; a mit a felesége a magának akar, azt elvethi. El is vethette. Egy másik boldog tőre támadt a szegény, a szívesem —asszonyának. Hátha a férje, tolejesen tönkre menve, víz-szapartól hozza! Milyen edes lesz akkor őt újra megmengetni!

Csakhogy rosszul ismerte a férjét. Nem abból a fajtából való volt, amelyikből az okos emereket faragják. Keményfejú, büszke légeny volt.

Pedig alig ment el tőle a felesége úgy kezdte érezni, mintha nagyon szeretné a szép, szőke, gyermekarcu asszonykát.

Lehet, hogy szerette azelőtt is, csak nem tudott parancsolni magának. Szilaj leve ravítta a tivornyázásra, a szeretékezésre. Pedig szerette

a feleségét, szeretnie kellett, mert másképen nem boldondula egy utána most, hogy elvesztette.

Érti, hogy utána kellene, hiszen hogy bának vele most is, de hiába, nem tudja. S mikor a békéttetésnél is hidegen mondja: — Gyűlölöm . . .

Akor is azt zakatolja vadul dobogó szíve: Szereted!

És ez az érzés, ez a vágy elveszített nejét után napról-napra jobban beleései magát a szívébe. Nincs éjjele, nincs nappala. Minden gondolata csak ott révedez néla.

Órákig ül a felesége szobájában. Üress a szoba. Csak a négy rídég fala van meg. A butorokat kint hazavitték. De ő csodálatszóképen most is így lát mindent, mint akkor volt.

Az úgy fölötti két selyem függöny mintha most huznák szét s a függöny mögöl előbük egy bájos üdö női arc, szőke haja végigömlik a felfogott függönyön — sárga selyem a kék selyem — s a kis ajkák közül halja az édesen hívó szót: — Gézus! Gézus!

Hallja. Ott cseng a fülemben és felkél a székről s megy arra fele, a honnan a hangot hallja. Azután megáll az üres szoba közepén s mikor, mintha álomból ébredne a való-ágra, meglátja a negy tées fatat, hát úgy érzi, mintha valami kimos sebet vágna rajta az emlékezés.

Édesem, örökre elveszett Eteánk! — suttyogja lázasan, kétségbeesetten.

A nap is egész nap ott áll abban a szobában. Szomorú ószi nap, illó huzók. Ott ül az ablak mellett és nézett ki. Szűzszőke volt a levegő, az ég, a föld, minden. Az ólomszürke felhőköl egyenes vonalakban pergett le az eső, a kert sudár jegenyét hajtogatták a száraz lombjaikra hulló ólmos esőcseppek. A kastély előtti nagy gruppan csenevész ószi rózsák érszettek le fonyadt fejüket, az egyenesre metszett bokrok tar ágain kopott, szürke verebek csiripeltek. Olyan kopottak, olyan éhesek és diérogők, a minő talán nemsohára is lesz. A jövő hétre ki van tűzve az ár-érvés a kastélyra is. Kilökik innen is, mint valami rossz kutját.

A szegénység jövődö képevel összegyűl a lelkeben a feleségére való emlékezés bus, szerel-és hangulata.

Eszbe jutnak boldogsága első napjai. Az esküvő után itt töltött aranyos, vig napok. Mikor először a mellére borult a szép lény kesz kétö agóddással, epedő félelemmel.

— Etel, édes asszonyom!

Tárczájából kivessi felesége arczépét. — Mennyasszonyi ruhában van levéve. A hóhéser selyem haszbernen dudoros újjakból, csipkés nyakból, mint valami odatehelt, üde, friss reggeli hangulat, úgy tűnik elő a szép babaarcu asszonyka.

Vége van, vége!

Szomoruan, csöndesen ül ő t, észre se veszi, mikor a család levelet hű be neki. A boritekon megismeri az Eteka írását.

Rizkető kézzel t-ípi fel. Vajjon mit írhat neki? Mit? Hát azt, amit egy örülten szerető asszonyi szív dikthalt:

Szeretek, meghalok utánad. Bocssás meg! Mindenem a tied! S legjobban a tied lesz engedelmes, hűségese rabszolgád

Eteka.

A kastélyt én veszem meg az árverésen. Ön jójj, jójj értem! Mama is var velem együtt. Jójj edes, drága uram! . . .

Az első pillanában az asszony utáni vágyódás mindent parancsolólag téptet fel a szívében.

— Menj, menj, legyetek boldogok! De a következő percben ont csatázott vele a búszkesége:

— Koldus vagy, alizmásnád adnak neked! És a búszkesége gyozott. Hanem felt tőle, hogy ez a diadal nem marad állandó, felt tőle, hogy a szerelme mégis fölkierekedik. Gyáváságot pedig nem akart előkvetni. Segített hát a dolgon úgy, a hogy tudott. Elhallgatatta a szívét. Örökre . . .

Melég vérenek első sugara végigöntötte, pirosra festette a babaarcu asszony hóhérruhás arczépét.

Jakab, Fritz Simon, Milhofer Jakab, Schwarz Lőrinc, Gálos József, Takács Péter, Strausz Flórida egybehangzóan a káplán zsidóvilági kéri és igazgatási ügyeknek az okát, a kitételek, amelyek Nagy Sándor volt főbíróknak káplán felekezeti ügyével, igazgatásával foglalkoztak. A tanu-kihallgatások után a vád-, illetőleg védésbeszédre került a sor.

Delután 5 óra tájban emelkedett szólasra dr. Darányi Ferenc pécsi ügyvéd, országgy. képviselő, mint a főmögánudló képviselője. Hosszu terjedős, közel 5 negyedóráig tartó, eredetileg vádbeszédnek készült, de időközben védőszerűddé lapult szónoklatban fejtette ki képviselői — igazgatói. Elmondta, hogy a „védenek” a szövetkezeti eszmeek propagálása miatt van mellátlan ültetésnek kitéve; ezen eszmék terjesztését vette zokón. Vagyis — mint hirlapiról — a sajtószabadság örve, palástja által igazgatáslan vádakkal illette. — Nem igaz, hogy „védenek” igazgatót, nem igaz, hogy felekezeti gyűléseire szított, mert a tanuk ez irányú vallomását készpénznek elfogadni nem lehet, csak az az igazság, hogy Kovács káplán a méltatlan ültetésnek „maritja.” És — nagyon furcsán — éppen a sajtószabadságra való hivatkozással kéri Nagyot a vád mind a 4 pontja értelmében, t. i. becsületsértés és rágalmazás miatt a l e g s z i g o r u b b ítélettel sújtani.

Ezután beszéd befejezése után állott föl szólasra dr. Barta József, Nagy Samu nagytudós és szinpatikus fiatal védője. Beszédében — a behibonyított vádak egész halmozatát zúdította a káplánra. Kijelentte, hogy a káplán csakugyan csinnált propagandát a szövetkezeti eszmeeknek, de azt épségséleg nem a megengedett tisztelesség keretén belül cselekedte. Azok az eszmeeknek, a hirdetés, a mely csupán arra jött, hogy rajta a Gyürky Odónok zsirosodjanak, csak ürügy volt a káplán urnál. A cél egy: — felekezeti villogást szítani, a példás évtizedes rendet megbontani. És ennek a ednak az előresére jó volt neki minden eszköz. Meghurcolta a revendát ezt a szüneteltető jelvényt az uca parában, a korcsmazással borbózos világában, sőt az asztalak alatt is. „De a zsidónak vesznik nek! Összehasonlította a saját magasztos hivatását, a krisztusi tanokat, a felebaráti szeretetet diktáló tanokat a félremagyazó papi ember karakterisztikus vonásai, kimutatta, hogy a sajátjának nem csak joga, de legszentebb erkölcsi kötelessége az ilyen társadalmi ferdeséget, fekélyt ostorozni s az ellen mindenképen, a sajtószabadság összes megengedett fegyvereivel föllepni, harcolni.

Végül arra kérte a kir. törvényszéket, hogy a tárgyaláson felmerülő bizonyítékok sulya által az igazság lángpálvái áttörjenek ki a justitia istenasszony palástja alá rejtőzködő igyekvő igaztalan vádaskodóktól. Kéri védenek felmentését.

A gyönyörűen előadott, hatalmas beszéddre a tárgyalási terem zsúfolásig megtöltött hallgatóság — mint egy ember — zajosn ajfenezett és tapsolt. És ez a beszéd meg is érdemelte az elismerést. Hozzáértő, jónévu kriminalisták egyhangu véleménye szerint eznek hasonló szabású, tömör és remek stilusu beszéd már évek óta nem hangzott el a törvényszéki tárgyaló terem komor falai között.

A vád és vádbeszéd elhangzása után a törvényszék üléselőtárolra vonult vissza.

Pontban fél 8 órakor este hirdette ki a tárgyalást vezető dr. Neusiedler Antal kir. törv. bíró az ítéletet. Amely szerint a kir. törvényszék Nagy Samu hirtartóját a „Zala” cikkében, a vád szerint — elkövetett hátrérendbeli, saját után elkövetett rágalmazás bűntettével, fejté meg. Csupán — a bizonyítás hiánya nem került — becsületsértés vétségéért ítélte el 20 kor. fő 10 kor. mellékbüntetésre.

Ezután következett azonnab az ítélet szenczáción része, az indoklás, amely teljes és fényes elégetélt szolgálattal meghurcolt kollégáinknak. Az indoklásban határozottan kimoniatolt, hogy Nagy Samut a rágalmazás vádjául által feltétlen fél kellett menteni. Fél pedig annál is inkább, miután a „Zala” cikkében foglaltak igazgatója a poton kitételek, amelyek bizonyítás érendekbe nem lett — szórólára bejelölést nyervek. Az indoklás liberális szavakkal kell: kollégáink védelmére, megőrzése a saját szabadságát: kíméletlen szavakkal sújtott le azra a férfira, aki a felebaráti testvér-szeretett szerint igaz, Krisztus világmegvilágító tanait megcsufolta, a papi talárt, azt a szent jelvényt önos, önző érdekeinek megvalósítására, a társadalmi béke megromlására eszközül használta föl. — Mert Kovács káplán — az indoklás szerint — csakugyan igazgatót, felekezeti gyűléseket incsenált és „védenek váloságos átka volt.”

Az ítéletnek a becsületsértéssel szoló része ellen dr. Barta József; az egész ítélet ellen pedig a főmögánudló képviselője, dr. Darányi felbehevész jelentett be.

— **Egy életrevaló eszme.** Városunkat igen közelről érdeklő ilya került a közéletünk napokban napfényre. Egy új ujjal megalkotásáról, — Alsórendva szépió egyieinek — létrehozásáról van szó. Nem hiszünk, hogy akadna ember, a kinek szép érzéket ne sértenék azok a rendellenes állapotok, a melyek városunkban váloságos állgatók ünnek. Ha elődöknek jó volt így, miért ne lenne megtehető az, az unokáink; gondolhatnánk néhány maradt ember. Ezel a jogiakkal aztán be is fejezhetők Alsórendva fejlődésé ha nem akadnának szia mintog józann gondolkodni tudó és okos városatyúk. Látják az épületek rettenetes egyenlőtlenségét, az utak hátréltel szennyyt: — ami talán közegészség szempontjából sem egészen helyes — az utakon előforduló nyaktörő kátyukot, amelyek oly erősen kiáltanak, hogy lehetetlen — melletük elhaladva, — meg nem ütödni eme ársiai állapotok felett. Ezeknek megszüntetése készítette Fuss Nándor gyögyszerész, városatyát arra, hogy plakátok után felhívást intézzen Alsórendva közönségéhez, melyben f. év december 2-án délelőtti 11 órára a Korona szálloda nagyteremében tartandó alkalmú összejövetelre egyetjelen az érdeklődőket. Akikből még nem pusztult ki a szép iránti érzék, s a ki igaz szeretettel viseltetik városának fejlődésére, azt ott isez.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Németh Sándor alsórendvai járásbírói ügyet díjnotok, irnokk nevezte ki a XI-ik fizetési osztályba.

— **Ésküvő.** Adorján Sándor budapesti lakos december 10-2-án esküskör öök hűségét a pápai izz. templomban Mayersberg Frida kassziszonyoknál, — a nálunk is előnyösen ismert táncmintonőnek.

Megeyi gyűlés. A főispán a a következő meghívót bocsátotta ki: Tektintetes állandó választmányi tag ur! A fennálló szabályrendelet értelmében folyó 1906-ik évi december 10-én tartandó törvényhatósági bizottsági közgyűlésben feltevendő ügyek közgyűlési tárgyalásának előkészítése végett az állandó választmány ilye folyó 1906-ik évi december 4-én d. e. 10 órakor a megeyház gyűléstermében fog megtartani, amelyre állandó választmány tag urat van szencsém ezennel tisztelettel meghívni. Zalaegerszeg, 1906. évi november 25-én. Gróf Eathányi Pál sk. főispán s állandó választmányi elnök.

Alapítóké felemelés. A Stridói Takarékpénztár Részvénytársaság igazgatósága 1906. november 10-21-én tartott ülésében az alapítókének 60 000 K-ról 120 000 K-ra lenő felemelését elhatározta, mit az első rendes évi közgyűlés elé fog terjesztani.

— **A cognac mint szépiótészter.** Margit olaszkirályi tudvaleg a legszebb uralkodónők egyike Európában, arcbőre rendkívül tiszta és csodálatosan lágy és sima. Az osztrák-magyar nagykövetség áttaséja nemrég bókot mondott erre nézve a királynaknak, aki mosolygva asztal fele, hogy arcán fűdeséget, egy földjének az Esterházy-cognaccnak, mely tisztább borsdízelt, tuncz kösöntet, amelyet rendszerint este lefekvés előtt szokott használni. Oh fűleség, mondotta erre a diplomata, ez a dolog nagyon meglep engem, mert szép honfitársnőimtól mindig azt hallottam, hogy semmi sem rontja meg úgy és teszi olyan keményvé a bőrt, mint az alkohol. Meglehet, felelte a királyné, de én az Esterházy-cognaccal nem az arcomat, hanem a torkomat nedvesítem.

— **Rákóczi asztaltársaság.** Tapolcrai tudósítók írja: mult hó 26-án megalakult a „Rákóczi Asztaltársaság” elnökül egyhangulag Cunt István m. kir. adományok köz választott meg.

— **Különbő tréfa.** Az egyik közeli községben egy leány majdnem egész életét a rossz tréfákra, az esáladtógokk együtt a leány is kitöltötte a tornacba babot köpezésben. Az unalmas szórakozás közben azonban elaludt. A leány babot az alvó leányt fehér lepedővel leterítették, lábatól összekötötték s álla alá fehér kendőt tettek, mint a halottakal arra felé szokás. A leány késő este ébredt fel midőn egyedül volt, s mivel azt hitte, koporsóban fekszik, a nagy rémületől eszméletlenül vetette. — A szerencsétlen leány majdnem megőrült a nagy rémületől, s hetekig az ágyat nyomja a rossz tréfa miatt.

— **Az egyik járásbírósnál.** A napokban tárgyalik egy kaszírno kereskedő gazdája ellen. A bizonyítás során a monok meg kellett esküdnie. A bíró ennél az akusnál szokása szerint felszólította a kaszírnot:

— Tegye szívére a kezét és mondja utánam az eskümit!

A kaszírno kibombolta a telikabját, kigombolta a bluzát s kezével a bluz alatt kereste az eskükhöz szükséges helyet. A bíró nem tudta, hogy nem továbbgombolkozozta készül-le, s miután nem tudta, hogy hol végződhetik ez a gombolkozás, közbeszólt:

Kérem, esküdjék s ne vetközzék le!

Közírhre tétetik, hogy a főmögánudló herceg Eszterházy Miklós ur hitbizományi tulajdonát képező alsórendvai uradalomból tartozó, az alsórendvai 1-5-ös számú uradalom fötelejegykönyvében fűzött Alsórendva községi 1-5-ös számú helyben 12 sor, 185. helyrajzi szám alatt foglalt „Ház 65. népszárm azútt udvar és kert” ingatlanmáz vázrajzilag elkülönített 185 b. helyrajzi-számu — kert nélküli — 312 négyzetos öf kiterjedésű részlete felülepítmenyekkel együtt 12 500 korona becár kikültása mellett a legtöbbet igényrök örök árban tulajdonul

1906. évi december hó 7-ik napjának délelőtti 9 órakor Alsórendva-n az Alsórendvai Takarékpénztár épületével szemközti fekvő uradalmi épület földszintjén levegő hercegi gazdasági felügyelői irodában megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek mellett eladtni fog: Az árverés jogvérvényessége azonban Ö Hercegség és a hitbizományi hatóság utólagos jóváhagyásától tétetik függővé.

1. Az 12 500 korona becárson alul az ingatlan nem adatik el!

2. Ezen becársonul 10 százaléka, vagyis 1250 korona bánatpénzül készpénzben előre lefizetendő; mely összeg visszatartatik és az utolsó vételár részlete fog kamatostanul beszámíttani.

3. Csakis az árveréshez, a ki a bánatpénzt letette; e nélkül bárki részéről tett ígért nem tétetik figyelembe.

A részletes feltételek Merényi Ferenc hercegi kerületi gazdasági felügyelő irodájában, az Alsórendvai Takarékpénztár épületével szemben fekvő uradalmi ház földszintjén bármikor betekinthetők.

Kelt Alsórendva-n, 1906. évi nov. hó 25-én.

Isó Ferenc,
urad. ügyész.

Hirdetések

Birtok eladás!

Szentbenedek község határában levő Norbet-féle 47 magyar holdas birtok, szabadkézből

ELADÓ.

Bővebbet a tulajdonosnál:
KOHN LIPÓT-nál Muraszombatban.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár hetibefizetési betét- és előleg üzletágának VIII. csoportját

1907. évi január hó 10-én nyitja meg.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár igazgatósága.

Ilona Brikett

a legjobb és legolcsóbb tüzelőanyag, ugyszint-n jó minőségű kőszén is kapható:

ARNSTEIN BENŐ

o o kereskedésében ALSÓLENDVÁN. o o

Jó minőségű kőszén

a legjutányosabb árban házhoz szállítva kapható:

Id. Schwarcz Samunáí

o o Alsólendván. o o

A legelőkelőbb orvostanárók által ajánlott és a kiállításokon aranyérmekkel és díszoklevelekkel kitüntetett

Esterházy cognac

mely a közönség kedvencz itala mindenütt kapható.

Központi iroda:

Gróf Esterházy Géza-féle cognacgyár
Budapest, V., Nádor-utca 16.

A Franklin-Társulat kiadása.

A

Magyar Remekírók

a magyar irodalom főművei

kilenczedik sorozata

most jelent meg a következő kötetekkel:

Deák Ferenc munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Wlassics Gyula. Magyar népdalok. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Endrődi Sándor. Mikos Kelemen törökországi levelei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Erődi Béla. Petőfi Sándor munkái. I. és II. kötet. Kisebb költemények. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferencz.

A már előbb megjelent nyolcz sorozatban a következő művek jelentek meg:

Arany János munkái. I. II. III. és IV. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Riedl Frigyes. Arany László munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kozma Andor. Bajza József munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferencz. Balassa Bálint báró és Zrínyi Miklós gróf. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Széchy Károly. Csiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Vadnai Károly. Csokonai V. Mihály munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bánóczy József. Czuczor Gergely költői munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Zoltvány Irén. Eötvös József báró munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Vinovich Géza. Garay János munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Ferenczi Zoltán. Gyöngyösi István munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Badics Ferencz. Gvadányi József és Fazekas Mihály. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Négycsy László. Katona József és Tékely László gróf. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Rákosi Jenő. Kazinczy Ferencz műveiből. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Váczy János. Kemény Zsigmond báró munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál. Kisfaludy Károly munkái. I. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Heinrich Gusztáv. Kisfaludy Sándor munkái. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Heinrich Gusztáv. Kölcsei Ferencz munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Angyal Dávid. Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kóshuth Ferencz. Kurucz költsézet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Erdélyi Pál. Madách Imre munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Alexander Bernát. Pázmány Péter munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Fraknói Vilmos. Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Koroda Pál. Rókó Széchenyi István munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Berzeviczy Albert.

Sziligeti Ede színművei. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayer József. Tompa Mihály munkái. I. II. III. és IV. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Léway József.

Vajda János kisebb költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Endrődi Sándor. Vörösmarty Mihály munkái. I. II. III. IV. V. és VI. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál.

A MAGYAR REMEKÍRÓK gyűjteménye tizenegy 5 kötetes sorozatban jelenik meg. A teljes 55 kötetes munka ára 220 korona, az ennek kiegészítőjeként megjelent Shakspeare összes művei hat kötetbe kötve ára 30 korona, melyet a Magyar Remek írók vevői 20 korona kedvezményes áron kapnak.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés és a

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.
(Budapest IV., Egyetem-u. 4.)

Fr. Kaiser-féle

Bregenz vorarlbergi köhögés-elleni cukorkák,

kaphatók alulírott gyógyszerüzletben. Ki ezen köhögés elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, vétkezik saját egészségé ellen. — Kaiser-féle

„Mell-Caramella“ cukorkák fenőlével, orvosiilag kipróbált és ajánlott szer a köhögés, hurut és gegekedség ellen. 4512 dbr köszönőbizonyítványokkal igazolja ezen szer hatását ezen kitűnő gyógyhatásu cukorkáknak csomagja 20 fillér.

Kapható: Fuss F. Nádor gyógyszerüzletben Alsólendván.

TULIPÁN levélpapírok

kaphatók: BALKÁNYI ERNŐ papír kereskedésében Alsólendván.

Hirdetések felvételnek

a kiadóhivatalban.